

L'esquerra independentista, motor de canvis valents i ambiciosos

D'ençà de la recuperació democràtica, la política catalana va estar profundament lligada a dos discursos hegemònics enfrontats però complementaris. El del PSC definia el de CiU com a "nacionalisme conservador". El de CiU definia el del PSC com a "esquerra sucursalista". De fet, però, tots dos van gestionar còmodament durant més de vint anys l'escenari sorgit de l'aprovació de la Constitució espanyola i l'Estatut de Sau.

Ha estat pel creixement d'ERC al voltant de la proposta d'un independentisme d'esquerres, que a finals dels noranta va apostar per la conciliació del catalanisme i del progressisme, que emergeix un tercer espai polític rellevant. Aquest espai és el que ha permès el desacomplexament del sobiranisme i la introducció en el centre de l'agenda pública de qüestions com el dèficit fiscal, el control de les grans infraestructures o el dret a decidir. També va exigir el desplaçament de posicions a PSC i CiU, fins a plantejar-se un nou Estatut. I, evidentment, ha facilitat l'extensió i l'homologació d'un independentisme d'ampla base social.

Des del Govern, Esquerra Republicana de Catalunya ha condicionat el desplegament del marc legal i de les polítiques públiques en un sentit de cohesió social, de construcció nacional i d'enfortiment d'estructures amb contingut d'estat. Governar és una tasca complexa. Fer-ho en coalició i amb el suport electoral limitat, encara ho és més. Però no hi ha opció política amb veritable voluntat transformadora que renunciï a l'assumpció de les màximes responsabilitats.

Els darrers anys, l'efecte contundent de la crisi econòmica s'ha combinat amb la proliferació d'un discurs apocalíptic sobre el país i de descrèdit de la política per part dels qui senten haver-ne perdut el control. Això planteja el risc immediat de desmobilització i de desconfiança en la política democràtica i de compromís social, i el retorn al vell ordre dual de l'etapa autonomista.

Tornar a la dicotomia autonomista de CiU i PSC abocaria el país a un retorn al passat. Al país petit, resignat i dependent de tants anys. L'estat i el seu Tribunal Constitucional ja han fixat els seus límits al nostre autogovern. I el gruix de la societat catalana ja va dir abans, i ara ho ha reiterat, que no en té prou. Al cap de més de 30 anys de transició ha arribat l'hora de poder pronunciar-nos sobre la configuració política de la Catalunya del segle XXI.

Tenim el convenciment que el projecte és l'únic capaç d'il·lusionar el poble de Catalunya. És el que li pot fer percebre que participa d'un projecte històric i polític de transformació social i d'emancipació i constitució nacionals. El que tradueix i expressa la pròpia condició de subjecte històric i polític de primer nivell, i l'ambició de més democràcia, més participació i més llibertat. Per això, qui signem aquest manifest compartim que la nostra millor oportunitat col·lectiva per assolir els més ambiciosos objectius econòmics, socials, culturals i polítics és la d'esdevenir un nou Estat integrat a la Unió Europea.

Som independentistes i som demòcrates. Per emprendre el camí cap a la plena sobirania ens cal comptar amb el suport majoritari de la població, la veritable font de legitimitat. És imprescindible. És per això que, des del respecte escrupolós per l'expressió de la voluntat popular, amb el convenciment que cal condicionar qualsevol acord de nou Govern a la celebració d'una consulta al poble de Catalunya perquè manifesti la seva aposta de futur, demanem el suport a Esquerra Republicana de Catalunya.

www.manifestperesquerra.cat

PRIMERS SIGNANTS

MONTSERRAT ABELLÓ	poeta
AGUSTÍ ALCOBERRO	historiador
RAMON ALCOBERRO	filòsof
VICENÇ ALTAIÓ	crític d'art
SEBASTIÀ ALZAMORA	escriptor
RAFAEL BATTESTINI	metge
FRANCESC BELLMUNT	cineasta
ALFRED BOSCH	escriptor
LLUÍS CERA	escultor
ELADI CREHUET	notari
JOSEP CRUANYES	advocat
JULIÀ CUFÍ	físic
MIQUEL DE PALOL	escriptor
MERCÈ FERNÁNDEZ	historiadora
JAUME FONT	geògraf
ORIOL GARCIA QUERA	autor còmics històrics
ENRIC GOMÀ	escriptor
ANNA GRAU	editora
VALENTÍ GUAL	historiador
JOEL JOAN	actor
ORIOL JUNQUERAS	historiador
JORDI LLAVINA	escriptor
ISONA PASSOLA	cineasta
ENRIC PUJOL	historiador
MARIA MERCÈ ROCA	escriptora
CAMIL ROS	sindicalista
MIQUEL SELLARÈS	periodista
MARTA SELVA	historiadora
ANNA SOLÀ	historiadora de l'art
JOAN MANUEL TRESSERRAS	comunicòleg
VIDAL VIDAL	escriptor